

16.51x14.35	3	עמוד 25	כותרת - ידיעות אחרונות	18/04/2010	22289642-5
89206					

עמית ברכה • פתוח-סגור

מנגל בניכר העיר



בתוך עריה של ישראל לכל אדם נותר פחות ממטר רבוע אחר של שטח ציבורי פתוח לנפוש בו; שני־שלישים מרצון עת החוף של ישראל תפוסים על ידי מתקני צבא ותשתיות; בשליש רצועת החוף שנותר לשימוש הציבור ישנן עדיין רשויות מקומיות הגורמות להרחקתן של קבוצות אוכלוֹ-סייה מוחלשות מהחופים באמצעות דרישה לתשלום רמי כניסה; רשות הטבע והגנים עסוקה בשנים האחרונות בפיי תוח תשתיות בשמורות הטבע ובהפיכתן לאתרים בתשלום וחוטאת לתפקידה כנאמן הציבור; השטחים הציבוריים הפ־תוחים היקרים לכולנו הופכים בחסות יומים ומקבלי ההחל־טות לשטחי נדל"ן יוקרתיים.

לכן, דווקא בימים אלה, לקראת יום העצמאות, כאשר אנו נזכרים במגילת העצמאות שעל בסיסה מושתתות זכויות האדם שלנו, הגיעה העת להפוך גם את זכות האדם לסביבה נאותה ולהגנה על המרחב הציבורי הפתוח לזכות חוקתית. ההכרה בזכות זו כזכות יסוד, הניתנת לכל אדם באשר הוא, תאפשר לציבור לממש ללא כל מחסום את הגישה והתנועה החופשיות אל השטחים הפתוחים ולטעון שיש שטחים ציבוריים שאינם ניתנים להפרה ולהפרטה.

רק באמצעות אימוץ הנושא על ידי מקבלי ההחלטות במדינת ישראל יתאפשר לכולנו לחוש ביום העצמאות, כמו גם בכל שאר ימי השנה, עצמאיים וריבוניים בסביבה ובמרחב חב הציבורי הפתוח, השייך בראש ובראשונה לנו. ׀

עו"ד עמית ברכה הוא מנכ"ל עמותת "אדם טבע ודין"

במשך כל השנה אנו מוטרדים מכך שהשטחים הציבוריים הפתוחים ואתרי הטבע בישראל מופרטים ממש לנגד עינינו, ומאוימים על ידי תוכניות בנייה מגלומניות ופיתוח תשתיות שברוכו אינו נדרש. אנו מתלוננים על כך שבשטחים פתוחים שהגישה אליהם והתנועה בהם היו בעבר חופשיות וספונט־ניות מציבים לנו כיום גדרות ומחסומים ודורשים מאיתנו רמי כניסה. אנו כועסים ואף נאבקים מעת לעת, אך עדיין מסרבים להאמין שהשטחים הציבוריים המעטים שעוד נותרו על פני 24,000 הקמ"ר של הארץ הקטנה הזו אכן הולכים ונעלמים.

הגיעה העת להפוך גם את זכות האדם לסביבה נאותה ולהגנה על המרחב הציבורי הפתוח לזכות חוקתית



אבל רק ביום אחר, יום העצמאות – כאשר מיליוני בני אדם מבקשים לנפוש בו־בזמן למשך מספר שעות נאתרי הטבע השונים, מרן ועד אילת – אנו באמת נחרדים מהמ־ראה הנגלה לעינינו. רק אז, כאשר הישראלי נאלץ לנפוש על איי תנועה, בכיכרות הערים ובחניוני הפארקים במקום בפארקים עצמם, מאפשרת לו תודעתו, ולו לרגע קט, לק־לוט את היקף הבעיה.